
PROCTOSCOPIE

WAT IS EEN PROCTOSCOPIE ?

Bij een proctoscopie onderzoekt de arts de anus en het slijmvlies van de endeldarm. Hij doet dit door een korte metalen buis - de proctoscoop - in het lichaam van de patiënt te brengen. Door deze proctoscoop kan de arts het gebied rond de anus en de endeldarm bekijken. Hij doet dit om eventuele afwijkingen op te sporen of juist uit te sluiten.

HOE VERLOOPT DIT ONDERZOEK ?

Een proctoscopie is over het algemeen een veilig onderzoek, dat goed te verdragen is. Tijdens het onderzoek ligt de patiënt in geknielde houding of op de linkerzij op de onderzoeksbank, of in een gynaecologische stoel (stoel met beensteunen). De arts bekijkt de anus en onderzoekt deze even met de vinger. Vervolgens brengt hij de proctoscoop naar binnen. In zeldzame gevallen kan tijdens een proctoscopie de huid van de anus iets scheuren. Hierdoor kunnen pijnklachten en bloedverlies ontstaan. Dit wordt eventueel met medicijnen behandeld.

Proctoscoop

VERWIJDERING VAN POLIEPEN

Afhankelijk van wat de arts heeft gezien, kan hij het onderzoek vervolgen met een behandeling. Wanneer de arts bijvoorbeeld poliepen ontdekt (dit zijn paddestoelachtige vormsels), zal hij deze meteen verwijderen. Dit gebeurt door een lus van metaaldraad als een lasso om de poliep heen te leggen. Een elektrisch stroompje dat op het metaaldraad wordt gezet, snijdt de poliep af. De arts onderzoekt de verwijderde poliepen na afloop van de behandeling nauwkeurig. Bij het verwijderen van poliepen bestaat een kleine kans op het optreden van een bloeding (ongeveer 1%). Deze bloeding kan vanaf het moment van de behandeling tot 14 dagen na de behandeling optreden. Meestal stopt deze bloeding spontaan.

BEHANDELING VAN AAMBEIEN

Het kan ook zijn dat de arts aambeien signaleert. Wanneer deze bloeden of gebleed hebben, worden ze behandeld. Een speciaal zuigertje trekt de aambeel wat op, waarna de arts er een plastic bandje over plaatst. Hierdoor is de aambeel afgesnoerd en zal binnen 1-2 weken loslaten. Deze behandeling is vrijwel pijnloos. Soms treedt er wel forse napijn op. Hierbij kunnen pijnstillers helpen. Wanneer de napijn aanhoudt of heel erg wordt, is het raadzaam contact op te nemen met de arts.

Aambeien zijn ook te behandelen met infrarood licht. Dit licht zorgt ervoor dat de aambeel verschrompelt.

STUKJE WEEFSEL WEGNEMEN

Wanneer de arts tijdens de proctoscopie iets onbekends of afwijkends signaleert, neemt hij hiervan een stukje weefsel weg. Nader onderzoek van het weefsel zal uitwijzen wat het onbekende of afwijkende is. Het nemen van bipten is niet pijnlijk, maar veroorzaakt vaak wel wat bloedverlies.

Een proctoscopie duurt vijf tot tien minuten. Wanneer de arts het onderzoek uitbreidt met een behandeling kan het onderzoek langer duren.

VOORBEREIDING

In principe is er voor een proctoscopie geen voorbereiding nodig. In sommige gevallen kan het onderzoek alleen uitgevoerd worden als het laatste deel van de dikke darm leeg is. Een half uur van tevoren krijgt de patiënt dan een klysma toegediend, die de aandrang voor ontlasting opwekt. Nadat de patiënt de ontlasting op het toilet is kwijtgeraakt, kan het onderzoek beginnen.

MEDICATIE

Het gebruik van medicijnen moet de patiënt altijd van tevoren bij de behandelend arts melden. Met medicijnen die de bloedstolling beïnvloeden, wordt bij voorkeur voorafgaand aan een proctoscopie gestopt. Medicijnen als Sintrommitis®, Marcoumar® en Ascal beïnvloeden de bloedstolling. Het gebruik van deze middelen tijdens en rond het ondergaan van een proctoscopie kan langdurige bloedingen veroorzaken.

Omdat bij het verwijderen van poliepen of het wegnemen van stukjes weefsel bacteriën in de bloedbaan terecht kunnen komen, wordt antibiotica toegediend bij patiënten die een afwijking hebben aan bijvoorbeeld een hartklep. Ook patiënten met kunstmateriaal in het lichaam krijgen om dezelfde reden antibiotica toegediend. Wanneer een patiënt afwijkingen heeft of wanneer er kunstmateriaal in het lichaam aanwezig is, doet hij er verstandig aan dit vooraf aan de arts te melden.

UITSLAG

De arts die de proctoscopie verricht, zal direct na afloop met de patiënt de bevindingen bespreken. De uitslag van eventueel weefselonderzoek is uiteraard niet direct beschikbaar. De wijze van afhandeling van het onderzoek verschilt per ziekenhuis.

